

FOTOĞRAFLAR: CEM TÜRKEL

Umarım bugün yenileri eklenir

■ TÜYAP'TA etkinliğiniz olacak. İlk gençlik kitabınız olduğu için yeni bir başlangıç diyebiliriz. Gençler için de, kendilerine seslenen yepyeni bir yazar var. Bu anlamda ne hissediyorsunuz?

Ben hiç ablalık yapmadım, ebeveyn olmadım. Arkadaşlık etmek istiyorum onlarla. Bunun çok daha besleyici olduğunu düşünüyorum. Hep samimi olmaya çalıştım ve ne hissediyorsam onu söyledim, onu yazdım. Umarım bugün yeni arkadaşlarım olur.

Devamı olabilir

■ Zeliş'in daha söyleyecekleri var sanki. Onun hikâyesini devam ettirmeyi düşünüyor musunuz?

Şu an için bir kitap planladık. Ama bu romanı yazarken çok şey birikti. Henüz söylemediğim cümleler var. Devamı olup olmayacağını biraz da gençler belirleyecek. Bu kitabı nasıl algılayacaklar, onlara ulaşabilecek miyim bu önemli.

Gençlerle arkadaş olmak istiyorum

Gaye Boralıoğlu'nun yeni kitabı 'İçimdeki Ses' raflardaki yerini aldı. Boralıoğlu, gençlik edebiyatında eser veren yazarların bazen gençleri yeterince anlamadığını söyledi: Oysa ben her zaman onların tarafında durmaktan yanayım.

İPEK BAYSAN

BİR İstanbul Masalı, Hırsız Polis ve **Kapalı Çarşı** gibi sevilen **dizilerin** senaristi ve Meçhul, Hepsî Hikâye, Aksak Ritim **kitaplarının** yazarı Gaye Boralıoğlu yeni kitabı İçimdeki Ses'le ilgili ilk kez AKŞAM'a konuştu. Matbaadan kısa süre önce elimize ulaşan **kitap**, ilk gençlik dönemindeki bir genç kızın kendini bulmaya çalıştığı karmaşık ve eğlenceli dünyasını anlatıyor. Bugün TÜYAP **Kitap Fuarı**'nda gençlerle buluşacak olan Gaye Boralıoğlu ile gençlik edebiyatı, ilk gençlik dönemi, ebeveynler ve İçimdeki Ses hakkında konuştuk.

■ **Kitapta eski şarkılara, eserlere yer veriyorsunuz. Pink Floyd, The Moody Blues gibi gruplar ve Dostoyevski, Antoine de Saint Exupéry, Herman Hesse gibi yazarlar bunlardan bazıları. Bilinçli olarak seçtiğiniz şeyler miydi? Aslında Gaye Boralıoğlu'nun gençliğinde kendisinin de okuduğu, dinlediği gruplar-yazarlar diyebilir miyiz?**

Bazılarıydı diyebiliriz. Ama Zeliş diye bir karakter yarattım. Onun da hoşlanacağını ya da bir şekilde hesaplaşacağını düşündüğüm isimleri tercih ettim. Öte yandan bu kitabın kuşaklar arasında bir bağ kurmasını çok istediğimi de itiraf etmeliyim. Çünkü bence ilk gençlik dönemi tam da bu kopuş hali. Hâl böyleyken kuşaklar arasında bir bağ kurulabilirse, karşılıklı iletişim kanalları daha kolay açılacak ve o dönemin sancıları arıza bırakmadan geçebilecek diye umutlandığım için böyle bir yola başvurdum.

■ **Kitabınız yetişkinlerin de kendi ilk gençlik dönemlerini hatırlamasına yardımcı oluyor. Empati kurabilmek için ebeveynler de okumalı mı İçimdeki Ses'i?**

Hasbelkader, hayatımda çeşitli kereler ilk gençlik dönemini havaleli şekilde **yaşayan** insanlarla ebeveynleri arasında bir tür **arabuluculuk** rolü oynadım. O yüzden hem anne babalara hem de çocuklara eşit mesafede hissediyorum kendimi.

Bu kitabı da işte o mesafeden yazdım. **Kitap** hem gençlerin anne babalarına **söylemek** isteyip söyleyemediği şeyleri dile getirsin, hem de anne babalar bir kez daha kendi gençliklerini hatırlasınlar istedim. Eğer siz yeterince hassas davranmazsanız aşağıya düşüyorlar.

■ **Karakterler çok gerçekçi olmuş. Bunu gençleri gözlemleyerek mi yaptınız?**

Yakınımdaki gençlerin ruhlarına nüfuz etmeye, onların gözlüklerini takmaya çalıştım. O gençlerden biri Leylâ. Yazarken bana çok yardımcı oldu. Ayrıca yazarlık benim için hem bir tür ruh göçü, dışarıya doğru bir anlama ve algılama hali ama aynı zamanda da içeriye doğru bir kazı işlemi. Dolayısıyla kendi çocukluğumu, gençliğimi, ruh durumumu canlandırmaya çalıştım.

■ **Gençlik edebiyatının gençlere seslenilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?**

Yazarlar doğal olarak büyükler ve genellikle buldukları yerden yazıyorlar. Burada gençlerin biraz yalnız kaldıklarını düşünüyorum. Belki benim yazdıklarımın size sahici gelmesinin nedeni de budur. Ben gençlerin tarafında durmak istedim. Baştan kararım kesindi: Gençlerin yanında olmak, onlarla arkadaş olmak istedim. İçimdeki Ses bir yandan arkadaşlık önerisi, diğer yandan da şunu biliyorum ki 13-15 yaşındaki bir genç bence akıl, zekâ, duygusal açıklık, mizah yeteneği açısından yetişkin birinden daha aşağıda asla değil. Bu yüzden gönül indirerek yazmadım açıkçası. Gençlik edebi-

Her zaman yanlarındayım

yatı ayrı bir edebiyat olmalı mı olmama mı tartışmasına girmek istemiyorum. Bir yazar olarak üzerinde duracağım bir konu değil. Ama şunu biliyorum ki ben gençken, okuyabileceğim kitap sayısı çok azdı. Şimdi gençler şanslı, daha fazla kitap var. Ama özellikle Türkiye'de hem öğretmenler hem de ebeveynler gençlere daha fazla güvenmeli. Belli ahlak kalıplarını, klişe değer yargılarını dikte etmeden de eğitim mümkün. Dünya hiçbir kalıba giremeyecek kadar kocaman. Bütün o kalıplar, doğru ve yanlışlar çocukların o zengin, büyüleyici evrenlerini daraltmaktan başka işe yaramıyor.